

РЕШЕНИЕ

№ 4425

гр. София, 05.07.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 55 състав,
в публично заседание на 15.06.2021 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Диана Стамболова

при участието на секретаря Антонина Бикова, като разгледа дело номер **4689** по описа за **2020** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 156 от Данъчно-осигурителния процесуален кодекс /ДОПК/ във връзка с чл. 4, ал. 1 и чл. 96 от Закона за местните данъци и такси /ЗМДТ/ и е върнато за ново разглеждане с Решение №6200/27.05.2020г. по адм. дело №1115/2020г. по описа на ВАС, I отделение, с което е отменено решение № 7409/28.11.2019г. по адм. дело № 5493/2018г. по описа на Административен съд – София град.

Образувано е по жалба от [фирма], ЕИК[ЕИК] със седалище и адрес на управление: [населено място], [улица], ет. 1, ап. 1, подадена чрез пълномощника му адв. Метанова срещу ревизионен акт № СФР18-РД77-14/05.02.2018г., издаден от органа, възложил ревизията, и ръководителя на ревизията, потвърден с решение № СОА18-РД28-13/20.04.2018г. на кмета на Столична община, с който са установени задължения на [фирма] за данък недвижими имоти /ДНИ/ в общ размер 70 186.31 лв. и лихва – 24 510.43 лв. и такса битови отпадъци /ТБО/ в общ размер 174 943.05 лв. и лихва – 61 773.59 лв. за периода 2012 г. – 2016г. за собствените на дружеството недвижими нежилищни имоти- земя и сграда, находящи се в [населено място], район „К. село“, на [улица]. Жалбоподателят излага подробни съображения за незаконосъобразност на РА, като постановен при нарушение материалния закон. По отношение на установените ДНИ сочи, че неправилно е определен коефициента за местоположение /имотът е отнесен към неправилно към трета зона, вместо към четвърта/; не са взети предвид индивидуалните характеристики на сградата; неправилно е определен коефициента за височина на сградата /тя е под 7 м, а не над

7м/; собственикът не осъществява търговска дейност посредством сградата, а е приет по-високият коефициент за търговска дейност; неправилно е определен коефициент овехтяване; ДНИ за земята е следвало да се изчисли въз основа на данните от декларацията от 2006г., а не от тази от 2014г.; няма никакви основания построеният обект „хладилно складова база с офиси“ да се разделя на два самостоятелни обекта. По отношение на установените ТБО излага твърдения, че същите са неправилно определени, защото не извършено намаление с нормите за амортизации на актива, намалено с вече заплатените ТБО; при наличие на счетоводни данни в нарушение на чл.21, ал.4 от ЗМДТ, е определена данъчна оценка на хладилно складовата база с офиси. Жалбоподателят оспорва, че услугите по сметосъбиране и сметоизвозване, са предоставяни от общината в процесния период от време. Моли да бъде отменен оспорения РА.

В съдебно заседание и по съществуващото на спора, жалбоподателят чрез процесуалния си представител поддържа жалбата на изложените в нея основания и моли съда да я уважи. Претендира присъждане на направените по делото разноски.

Ответната страна Кметът на Столична община чрез процесуалния си представител оспорва жалбата и моли съда да я отхвърли като неоснователна. Претендира присъждане на юрисконсултско възнаграждение.

Съдът, като прецени поотделно и в съвкупност събраните по делото доказателства, становищата на страните и съобрази приложимия закон, намира за установено от фактическа страна следното:

Ревизионното производство е образувано въз основа на Заповед за възлагане на ревизия /ЗВР/ № С. 17-РД01-46/14.08.2017г., издадена от П. Д. И. - органа възложил ревизията, на длъжност „главен инспектор“ в отдел РК към дирекция РСВ при СО, връчена на 15.08.2017г. на представляващия дружеството Н. Г. П. за установяване на задължения за данък недвижими имоти и за такса битови отпадъци, за периода от 01.01.2012г. до 31.12.2016г., като обект на ревизията са нежилищните недвижими имоти, собственост на [фирма], находящи се на територията на Столична община, в район „К. село“. Със същата ЗВР е определен и ревизионен екип от органи по приходите, всички на длъжност "главен инспектор", на които е възложено и следва да извършат ревизията, а именно: В. М. П.-ръководител на ревизията и К. К. С., служители на длъжност „главен инспектор“ в отдел РК към дирекция РСВ при СО. Впоследствие на основание чл. 7, ал. 3 от ДОПК с решение № СФР18-ВК66-62/25.01.2018г., издадено от директора на дирекция РСВ при СО е иззета ревизионната преписка от П. Д. И. в качеството ѝ на възлагащ орган, поради преназначаването ѝ на друга длъжност, като правомощията по издаване на РА са възложени на Е. К. К., определен за орган по приходите със Заповед № СОА16-РД09-718/07.04.2016г., издадена от кмета на СО на основание чл. 44, ал. 2 от ЗМСМА във връзка с чл. 4, ал. 3 и ал. 4 от ЗМДТ и чл. 8, ал. 5 от ДОПК и определен за орган по чл. 112, ал. 2, т. 1 от ДОПК с разпореждане рег. № СФР17-ВК66-613/13.11.2017г. на директора на дирекция РСВ при СО .

В изпълнение на посочената ЗВР и в срока по чл.117, ал.1 ДОПК е съставен Ревизионен доклад с рег. № СФР18-ТД26-2/03.01.2018 г. (РД), съставен и подписан от определените ревизиращи органи по приходите, като същият е връчен на представляващия дружеството Н. Г. П. на 04.01.2018 г. В законоустановения срок по чл. 117, ал. 5 от ДОПК е депозирано писмено възражение от ревизираното лице с вх. № СФР18-ТД26-13/17.01.2018г., разгледано от ревизиращите органи по приходите и

прието за неоснователно.

На основание чл. 119, ал. 2 от ДОПК е издаден Ревизионен акт /РА/ № СФР18-РД77И4/05.02.2018г. от Е. К. К. - органа възложил ревизията и В. М. П. - ръководител на ревизията, оправомощени със Заповед с рег. № СОА16-РД09-718/07.04.2016 г., издадена от кмета на Столична община.

С РА са установени задължения и лихвите за просрочие върху тях общо в размер на 331 413,38 лв., в т.ч. за ДНИ - 70 186,31 лева; за лихви ДНИ -24 510,43 лева; за ТБО - 174 943,05 лева; за лихви ТБО - 61 773,59 лева, за ревизираните периоди от 01.01.2012г. до 31.12.2016г., дължими по отношение на собствените на [фирма] недвижими нежилищни имоти-земя и сграда, находящи се в [населено място], район „К. село, а именно:

- поземлен имот (ПИ) с площ 3 350,00 кв.м. съставляващ УПИ-909, 910, от квартал 3б по плана на съгласно нотариален акт за покупко-продажба на недвижими имоти № 21, том I, рег.№2474, дело 19 от 26.04.2006 г.

- сграда - хладилно складова база с офиси, с РЗП на хладилната база 3574,00 кв.м. и РЗП на офисна част 1609,00 кв.м., съгласно документи удостоверяващи въвеждането в експлоатация на сградата - разрешение за ползване с №ДК-07-414/31.08.2007 г. и Разрешение за ползване № ДК 07-463/03.09.2009 г.

В хода на ревизионното производство са извършени поредица от процесуални действия от ревизиращите органи с цел изясняване и установяване на относимите факти и обстоятелства от значение за установяване и събиране на публичните общински вземания, изискани са и представени документи и писмени обяснения от: задълженото лице; районния отдел към дирекция „Общински приходи" при СО, в който се намират притежаваните от задълженото лице недвижими нежилищни имоти; дирекция „Финанси", дирекция „Икономика и търговската дейност", „Столичен инспекторат" и други структурни звена при СО, Областна дирекция по безопасност на храните С. град (ОДБХСГ), както и от НАП. Извършените от ревизиращите органи по приходите процесуални действия и събраните в производството доказателства са подробно описани в РД и в РА.

Установено е от предоставените счетоводни документи, както и в деклариранияте от дружеството-жалбоподател годишни финансови отчети (ГФО), ведно с приложенията към тях, че за релевантните за ревизията периоди не е отразена обезценена/преоценена стойност на земята и/или сградата - обект на ревизията, респ. не е променяна отчетната стойност на активите.

Установено е различие по отношение на деклариранията от ревизираното лице отчетна стойност на земята в подадената декларация по реда на чл. 17, ал. 1 от ЗМДТ (отм.) с вх. № 02-09-248/01.06.2006г.и водената счетоводно отчетна стойност за същата земя, доколкото в декларацията е посочена отчетна стойност в размер на 104 650, 60 лв., а в представените аналитични салда на сметки „201" и „203" и амортизационни планове за ревизираните периоди, отчетната стойност на земята е в размер на 822 162, 00 лева, а отчетната стойност на сградата, представляваща хладилно складова база с офиси е в размер на 2 781 350,00 лева.

Във връзка с това за ревизираните периоди 2012 г. - 2016 г. за основа за облагане е взета водената счетоводно отчетна стойност за земята в данъчна партида М0000248 в размер на 822 162, 00 лв., така както ревизираното лице води счетоводно.

Установеният размер на данък недвижим имот – земя с обща площ от 3 350 кв.м. е определен: за периода 01.01.2012г. до 31.12.2016г. – за всяка една от годините, както

следва - 822 162,00лв. x 1, 875 промила = 1 541, 55 лв. или общо за периода 7 707, 75лв.

Установеният размер на такса битови отпадъци на този имот– земя с обща площ от 3 350 кв.м. е определен както следва: - за 2012г. – 822 162,00лв. x 10 промила= 8 221,82 лв.; - за 2013г. - 822 162,00 лв. x 10 промила= 8 221,82 лв.; - за 2014 г. - 822 162,00 x 10 промила= 8 221,82 лв.; - за 2015г. - 822 162,00 лв. x 10 промила= 8 221,82 лв. и за 2016г. - 822 162,00 лв. x 10 промила= 8 221,82 лв.

Установеният размер на данък недвижим имот – нежилищен имот-сграда - хладилна складова база и офиси с РЗП на хладилната база от 3 574,00 кв.м и РЗП на офисната част от 1 609, 00 кв.м е определен, като при определянето му ревизиращият орган приема за основа при определянето на задължения за ДНИ и ТБО общата данъчна оценка на сградата. В резултат на горното установения ДНИ за този имот е: за 2012г. – 6 824 227, 76 лв. x 1, 875 промила = 12 795, 43 лв.; за 2013 година - 6 799 424, 37 лв. x 1, 875 промила = 12 748, 92 лв.; за 2014 година – 6 774 620, 98 лв. x 1, 875 промила = 12 702, 41 лв.; за 2015 година – 6 740 499, 83 лв. x 1, 875 промила = 12 638,44 лв. и за 2016 година – 6 706 378, 70 лв. x 1, 875 промила = 12 574, 46 лв.

Установеният размер на такса битови отпадъци на този имот по отчетна стойност е както следва: за 2012г. – 2781350 лв. x 10 промила = 27 813, 50 лв.; за 2013 г. - 2 781 350 лв. x 10 промила = 27 813, 50 лв.; за 2014 г. - 2 781 350 лв. x 10 промила = 27 813, 50 лв.; за 2015г. - 2 781 350 лв. x 10 промила = 27 813, 50 лв. и за 2016г. - 2 781 350 лв. x 10 промила = 27 813, 50 лв.

Определените задължения, по видове, размер и периоди и лихвите за просрочие към тях, изчислени към 05.02.2018г. са в общ размер от 338 408,84 лв., от които към посочената дата са внесени 6 995,46 лв. – т. е. общо установеното задължение за внасяне от [фирма] е в размер на 331 413, 38 лв. Определените задължения на дружеството са формирани от главница за данък недвижими имоти и лихва за просрочие, както и от главница за такса за битови отпадъци за периода от 01.01.2012 г. до 31.12.2016 г.

РА е обжалван по административен ред с жалба вх. № СФР18-ТД26-13/17.01.2018г., като с Решение № СОА18-РД28-13 от 20.04.2018 г. на Кмета на СО, РА е потвърден.

Решението на Кмета на СО е обжалвано пред АССГ, във връзка с което е постановено решение № 7409/28.11.2019г. по адм. дело № 5493/2018г. по описа на Административен съд – София град, с което жалбата на [фирма] е отхвърлена като неоснователна.

С Решение №6200/27.05.2020г. по адм. дело №1115/2020г. по описа на ВАС, I отделение е отменено решение № 7409/28.11.2019г. по адм. дело № 5493/2018г. по описа на АССГ и делото е върнато за ново разглеждане от друг състав на първоинстанционния съд. С решението на ВАС са дадени указания да се отстранят допуснатите съществени процесуални нарушения. Според указанията на ВАС при новото разглеждане съдът следва да обсъдени възраженията на жалбоподателя за това, че имотът му не попада в зона три според решение № 2 от 08.06.1998г. на Столичен общински съвет; да се произнесе по възражението на жалбоподателя, свързано с коефициента овехтяване, както и по доводите за това, че услугите сметосъбиране и сметоизвозване не се предоставят.

Съгласно указанията на ВАС, дадени с Решение №6200/27.05.2020г. по адм. дело №1115/2020г. по описа на ВАС, I отделение, по делото са назначени съдебно-техническа/СТЕ/ и съдебно-счетоводна експертиза/ССЕ/, чиито заключения не са

оспорени от страните и са приети за обективни. Съгласно заключението на СТЕ имотът на [улица] попада североизточно от нея и е в IV зона, а не е в III зона, както е прието в РА.

Със заключението на ССЕ е изчислена данъчната оценка на нежилищен имот-сграда - хладилна складова база и офиси с РЗП на хладилната база от 3 574,00 кв.м. и РЗП на офисната част от 1 609, 00 кв.м, като е взето предвид коефициента, предвиден за зона 4, включително и процента за овехтяване, при което е направена Рекапитулация на Обща Данъчна оценка на „Хладилно-складова база и Офиси” (Таблица за Данъчна оценка по години от Раздел I и Раздел II). Според експерта ДО за този имот е следната : за 2012г. – 4 545 885,89 лв.; за 2013г. – 4 529 363,38лв.; за 2014г. – 4 512 840,87лв.; за 2015г. – 4 490 111,45лв. и за 2016г. – 4 467 382,01лв. Съгласно заключението на допълнителната ССЕ, са направени изчисления на дължимите данъци на недвижимия имот за процесния период от 2013г. до 2016г., въз основа на определената в експертизата данъчна оценка за тези периоди по години, както и е определен размерът на дължимата законна лихва по години, както следва : 2012г. -ДНИ 8523,54 лв., Лихви 4709,30 лв.; 2013г. - ДНИ 8492,56 лв., Лихви 3824,92 лв.; 2014г. - ДНИ 8461,58 лв., Лихви 2951,19 лв.; 2015г. - ДНИ 8418,96 лв., Лихви 2081,17 лв.; 2016г. - ДНИ 8376,34 лв., Лихви 1218,05 лв. Всичко за периода 2012г.-2016г. ДНИ 42 272,98 лв., Лихви 14 784,63 лв.

Въз основа на така установената фактическа обстановка, съдът формира следните правни изводи по съществуващия на правния спор:

РА е издаден от компетентен орган по смисъла на чл. 4, ал. 1-5 от ЗМДТ - служители на Столична общинска администрация, оправомощени с издадена от кмета на Столична община заповед, в кръга на определените им правомощия. РА е издаден в установената писмена форма, мотивиран е с посочване на фактическите и правни основания за издаването му, като съдържа и диспозитивна част в табличен вид с посочени основание, период и размер на установени данъчни задължения. Не се установяват съществени процесуални нарушения в ревизионното производство, които са самостоятелно основание за отмяна на РА като незаконосъобразен.

Съдът намира, че обжалваният РА е постановен при спазване на материалния закон.

Не се спори, че [фирма] е данъчно задължено лице за данък върху недвижимите имоти и местна такса за битови отпадъци, тъй като за ревизираният период е носител на вещното право на собственост върху следните нежилищни недвижими имоти:

- поземлен имот (ПИ) с площ 3 350,00 кв.м. съставляващ УПИ-909, 910, от квартал 36 по плана на съгласно нотариален акт за покупко-продажба на недвижими имоти № 21, том I, рег.№2474, дело 19 от 26.04.2006 г.

- сграда - хладилно складова база с офиси, с РЗП на хладилната база 3574,00 кв.м. и РЗП на офисна част 1609,00 кв.м., съгласно документи удостоверяващи въвеждането в експлоатация на сградата - разрешение за ползване с №ДК-07-414/31.08.2007 г. и Разрешение за ползване № ДК 07-463/03.09.2009 г.

Не се спори, че в представените аналитични салда на сметки „201” и „203” и амортизационни планове за ревизираните периоди в счетоводството на ревизираното лице отчетната стойност на земята е в размер на 822 162, 00 лева, а отчетната стойност на сградата, представляваща хладилно складова база с офиси е в размер на 2 781 350,00 лева.

Не се спори също така, че не е отразена обезценена/преоценена стойност на земята и/или сградата - обект на ревизията, респ. не е променяна отчетната стойност на

активите.

Съгласно чл. 10, ал. 1 от ЗМДТ с данък върху недвижимите имоти се облагат разположените на територията на страната сгради и поземлени имоти в строителните граници на населените места и селищните образувания, както и поземлените имоти извън тях, които според подробен устройствен план имат предназначението по чл. 8, т. 1 от Закона за устройство на територията и след промяна на предназначението на земята, когато това се изисква по реда на специален закон. От представените по доказателства имота, собственост на жалбоподателя попада в хипотезата на чл. 10, ал. 1 от ЗМДТ и подлежи на облагане с данък недвижим имот.

Според приложимата разпоредба на чл. 11, ал. 1 от ЗМДТ, данъчно задължени лица са собствениците на облагаеми с данък недвижими имоти, като според чл. 13 от ЗМДТ данъкът се заплаща независимо дали недвижимите имоти се използват или не. Съгласно чл. 21, ал. 2 от ЗМДТ данъчната оценка на недвижимите имоти, върху които е учредено право на ползване на предприятие, е отчетната им стойност по баланса на собственика или данъчната оценка съгласно приложение № 2.

Съгласно чл.19 ЗМДТ данъкът се определя върху данъчната оценка на недвижимите имоти по чл.10, ал.1 ЗМДТ. За процесния период - 01.01.2012г. – 31.12.2012г., съгласно чл.21 ЗМДТ данъчната оценка на имотите на предприятията е по-високата между отчетната им стойност и данъчната оценка съгласно Приложение № 2 ЗМДТ. Съгласно параграф 1, т.17 от ДР към ЗМДТ „Отчетната стойност“ е стойността при счетоводното завеждане на актива или обезценената/преоценена стойност на актива, когато е извършена оценка след първоначалното му завеждане.

Съгласно Решение № 83 по Протокол № 7 от 28.02.2008 г. на Столичен общински съвет е приета Наредбата за определяне на размера на местните данъци, като с чл. 15 от същата наредба е определено, че размерът на данъка върху недвижимите имоти е в размер 1, 875 на хиляда.

В ревизионното производство е установена отчетна стойност на процесния нежилищен имот – земя в размер на 822 162 лева, която е по-високата стойност спрямо определената данъчна оценка от 145 663, 36 лева. Ето защо за процесния ревизиран период 2012 г. -2016г. правилно е определена основата за облагане с данък недвижим имот въз основа на отчетната стойност на процесния нежилищен имот – земя в размер на 822 162 лева, поради което определянето на ДНИ на база отчетна стойност от ревизиращите органи е правилно и законосъобразно. Установи се от събраните по делото доказателства, че правилно е определен върху тази основа ДНИ за този недвижими имот - земя с обща площ от 3 350 кв.м. за периода 01.01.2012г. до 31.12.2016г. – за всяка една от годините, както следва - 822 162,00лв. x 1, 875 промила = 1 541, 55 лв. или общо за периода 7 707, 75лв.

Основно доводите на жалбоподателя за неправилност на РА са в частта му на установеното с него задължение за ДНИ, дължим за хладилно-складовата база с офиси, находяща се в УПИ ХХІІІ-910 от кв. 36, м. „НПЗ С.“ по плана на [населено място], с административен адрес:

[населено място], район „К. село“, [улица]. Според него неправилно е определена от ревизиращите органи данъчната оценка на този нежилищен имот по реда на приложение 2.

Това възражение е частично основателно.

С оспорения РА е установено, че данъчната оценка на имота за всеки един от процесните периоди – 01.01.2012г. – 31.12.2016 г. е по-висока от отчетната стойност на сградата, която е в размер на 2 781 350,00 лева. С оглед на разпоредбата на чл. 21, ал. 1 от ЗМДТ, във вр. с чл. 17, ал. 1 от Наредбата за определяне на размера на местните данъци / изменена със решение № 766 по протокол № 54 от 17.12.2009 г. на СОС/, основата за облагане с ДНИ следва да бъде определената данъчна оценка, в случай, че същата е по-висока от отчетната стойност на имота, декларирана от жалбоподателя.

В случая от събраните доказателства при повторното разглеждане на делото, в това число заключенията на СТЕ и ССЕ, се установи, че неправилно е изчислена данъчната оценка на сградата, тъй като неправилно е определен коефициентът местоположение по таблица № 3 – 63.2 за трета зона съгласно решение № 2 от 08.06.1998 г. на Столичен общински съвет, с което са приети границите на зоните в [населено място] за определяне на нормите на данъчните оценки на недвижимите имоти. Видно от ССЕ според Таблица № 3 към чл. 6, ал. 1 от Приложение № 2 ЗМДТ, за имоти намиращи се на територията на [населено място] и попадащи в 4-та зона, какъвто е и имота Сграда - „Хладилно-складова база”, е $K_m = 42,10$.

Недоказано е твърдението на жалбоподателя, че сградата, не е търговски обект. С Удостоверение за регистрация на обект за търговия на едро храни № 37624/30.05.2015г., Областна дирекция по безопасност на храните С. град удостоверява, че обект „Склад за търговия на едро с храни”, с адрес: С., [улица], на [фирма] отговаря на изискванията на Регламент (ЕО) 852/2004г., Наредба № 1/26.01 2016г. и Регламент (ЕО) 853/2004г. и се регистрира с рег. № BG 2203017, като обект за търговия с групи храни (описани в удостоверението), съгласно § 1, т. 12 от ЗХ. В Удостоверението се сочи, че обекта е вписан в Регистъра на обектите за производство на храни и за търговия на едро с храни. Ето защо, съдът намира, че сградата е търговски обект по смисъла на §1, т.41 от ДР на ЗДДС, а именно : това е място във или от което се извършват продажби на стоки или услуги. Съгласно чл. 6, ал. 1, т. 2 от Приложение № 2 ЗМДТ, за търговски обекти коефициентът за местоположение (K_m) се увеличава с 40 на сто. Горното налага извода, че коефициентът за местоположение $K_m = 42,10 \times 140 : 100 = 58,94$, е правилно изчислен от експерта.

Съдът кредитира приетите ССЕ и допълнителна ССЕ изцяло, в това число и относно констатацията, че в РА неправилно е определен коефициент овехтяване /КО/ за 2013г., 2014г., 2015г. и 2016г. Заключение на ССЕ е обосновано с Разрешение за ползване № ДК-07-414/31.08.2007г., с което Столична РДНСК е разрешила ползването на строеж: „Хладилно складова база с офиси на два етажа от оси 1 до 7” – I етап, находящ се в УПИ, представляващ п. XXIII–910, кв. 36, м. „НПЗ С.”, по предназначението си. До петата година от завършване на сградата, коефициентът за овехтяване има значение единица (чл. 10, ал. 1 от Приложение № 2 от ЗМДТ). За процесния имот това е 2012г. След тази година следва коефициентът за овехтяване да намалява, като според експерта коефициентът за овехтяване не може да бъде по-малък от 0,65 за сгради или части от тях с паянтови или полумасивни конструкции, по-малък от 0,75 за М1 и М2 и по-малък от 0,85 за М3 (чл. 10, ал. 3 от Пр.№ 2). В съответствие с чл. 10, ал. 1 от Приложение № 2 от ЗМДТ (Таблица № 9) ПР – е изчислен годишен % на олихвяване на „Хладилно-складова база” според код конструкция М3 е 0,05.

Горното налага извода, че установения размер на данък недвижим имот–нежилищен имот- хладилно-складовата база с офиси с РЗП на хладилната база от 3 574,00 кв.м. и РЗП на офисната част от 1 609, 00 кв.м., не е изчислен правилно в РА и следва да бъде намален до размера посочен в ССЕ. Различията се дължат основно на некоректно изготвената данъчна оценка на този имот, като попадащ в зона 3, както и като не е взет предвид коефициента на овехтяване. В тази си част жалбата е основателна.

Така според РА установеният ДНИ за този имот периода 2012г. – 2016 г. е в общ размер 63 785, 21 лева и лихви в общ размер 21 675.40 лева към 03.01.2018г. Съгласно заключението на допълнителната ССЕ, са направени изчисления на дължимите данъци на недвижимия имот за процесния период от 2013г. до 2016г., въз основа на определената в експертизата данъчна оценка за тези периоди по години, както и е определен размерът на дължимата законна лихва по години, както следва :

2012г. - ДНИ 8523,54 лв. и лихви 4709,30 лв.;

2013г. - ДНИ 8492,56 лв. и лихви 3824,92 лв.;

2014г. - ДНИ 8461,58 лв. и лихви 2951,19 лв.;

2015г. - ДНИ 8418,96 лв. и лихви 2081,17 лв.;

2016г. - ДНИ 8376,34 лв. и лихви 1218,05 лв.

Всичко за периода 2012г.-2016г. ДНИ 42 272,98 лв. и лихви 14 784,63 лв.

Ето защо, РА следва да бъде изменен в частта му за установените ДНИ по

отношение на нежилищен недвижим имот: сграда - хладилно складова база с офиси, с РЗП на хладилната база 3574,00 кв.м и РЗП на офисна част 1609,00 кв.м, като бъде намален размерът на ДНИ от 63 785, 21 лева на 42 272,98 лева и дължимите лихви върху главницата от 21 675.40 лева на 14 784,63 лева.

Съдът счита, че в останалата си част, при определяне на таксата за битови отпадъци, РА е правилен и обоснован.

Съгласно чл. 64, ал. 1 от ЗМДТ таксата се заплаща от лицата по чл. 11 ЗМДТ. За ревизираните периоди от 01.01.2011г. до 31.12.2015г., размерът на задължението за такса битови отпадъци е определен на основание чл. 67, ал. 2 от ЗМДТ и чл. 26, ал. 1 от Наредбата за определяне и администриране на местни такси и цени на услуги, предоставяни от Столична Община, наричана за краткост по-надолу само Наредбата или НОАМТЦУПСО, съгласно правилата на чл. 19, ал. 4 от Наредбата, касаеща недвижимите нежилищни имоти на предприятия, намиращи се на територията на Столична община, район "К. село ", при съответното разпределение пропорционално върху декларираната отчетна стойност на имота и включват заплащането на услугите обезвреждане на битови отпадъци в депа или други съоръжения и поддържане чистотата на териториите за обществено ползване в населените места.

В разглеждания случай е безспорно, че дружеството - жалбоподател е носител на вещното право на собственост върху горепосочения недвижим имот. Той попада в територия, в която се извършва организирано сметосъбиране и сметоизвозване и за същия за годините в които не е подавана декларация по реда на чл. 23, ал. 1 и по чл. 27, ал. 2 от НОАМТЦУПСО, както и за същите няма издадена заповед от Кмета на СО за допускане на пряко договаряне с фирми, извършващи услугата по сметосъбиране и сметоизвозване за периодите от 01.01.2012 г. до 31.12.2016 г. на основание чл. 24, ал.6 от НОАМТЦУПСО, поради което ТБО е определена на основание чл. 67, ал. 2, хипотеза втора от ЗМДТ по реда на чл. 26 ал. 1 от НОАМТЦУПСО, пропорционално в промили на база отчетна стойност на нежилищните имоти.

По отношение на установените публични задължения за ТБО за нежилищни недвижими имоти-земя, за периодите на ревизията, размерът на задълженията е определен съгласно приетите Решение № 81/27.12.2011 г. за 2012г., Решение № 644/20.12.2012 г. за 2013 г., Решение № 702/19.12.2013 г. за 2014 г., Решение № 867/29.12.2014 г. за 2015 г. и Решение № 62 от 17.12.2015 г. за 2016 г. на Столичен общински съвет (накратко СОС).

Нежилищните недвижими имоти, обект на ревизията, находящи се в

[населено място], местност НПЗ „С.“, район „К. село“, [улица], съгласно заповеди № РД-09-1820/31.10.2011 г., № РД-09-709/29.10.2012 г., № СО-РД-09-915/29.10.2013г. № СО-РД-09-1848/30.10.2014г. и №СО15-РД-09-1307/29.10.2015г. за определяне на границите на организираното сметосъбиране и сметоизвозване на битови отпадъци, издадени на основание чл. 63, ал. 2 от ЗМДТ за 2011 г. и за 2012 г. от кмета на СО за район „К. село“, попадат в границите на организираното сметосъбиране и сметоизвозване на битови отпадъци.

По изложените съображения, жалбата в тази ѝ част следва да се отхвърли като неоснователна. Следва да бъде изменен РА само в частта му за установените ДНИ по отношение на нежилищен недвижим имот: сграда - хладилно складова база с офиси, с РЗП на хладилната база 3574,00 кв.м и РЗП на офисна част 1609,00 кв.м, като бъде намален размерът на ДНИ от 63 785, 21 лева на 42 272,98 лева и дължимите лихви върху главницата от 21 675.40 лева на 14 784,63 лева, т.е. да бъде намалено общото задължение на ревизираното лице с 28 403 лева. При това положение, общият размер на установените задължения за ДНИ и ТБО следва да бъде разликата между определения с РА 331 413, 38 лева и 28 403 лева – 303 010 лева.

Предвид изхода на спора, направените искания и на основание чл. 161, ал. 1 ДОПК съдът намира искането на жалбоподателя за присъждане на разноски за неоснователно, а претенцията на ответника за присъждане на разноски за основателна. При материален интерес по делото в размер на 303 010 лева, то дължимото юрисконсултско възнаграждение съобразно чл. 8, т. 5 от Наредба № 1/2004 г. на Висшия адвокатски съвет следва да е в размер на 5 560.10 лева (пет хиляди петстотин и шестдесет лева).

Така мотивиран Административен съд София-град, III отделение, 55 състав

Р Е Ш И:

ИЗМЕНЯ Ревизионен акт № СФР18-РД77-14/05.02.2018г., потвърден с Решение № СОА18-РД28-13/20.04.2018г. на Кмета на Столична община, в частта, с която са установени задължения на [фирма]- [населено място] за данък недвижими имоти /ДНИ/ в общ размер 63 785, 21 лева и лихва – 21 675.40 лева за периода 2012 г. – 2016г. за собствения на дружеството недвижим нежилищен имот- сграда - хладилно складова база с офиси, находящ се в [населено място], район „К. село“, на [улица], **като вместо него постановява:** че са установени задължения на [фирма] за ДНИ в общ размер **42 272,98 лева** и лихва – **14 784,63 лева** .

ОТХВЪРЛЯ жалбата [фирма] - [населено място] срещу Ревизионен акт № СФР18-РД77-14/05.02.2018г., потвърден с решение № СОА18-РД28-13/20.04.2018г. на кмета на Столична община в останалата ѝ част, с която са установени задължения на [фирма] за ДНИ за земя, находяща се в [населено място], район „К. село“, на [улица] общ размер 7 707, 75лв., както и за ТБО в общ размер 174 943.05 лв. и лихва – 61 773.59 лв. за периода 2012 г. – 2016г. за собствените на дружеството недвижими нежилищни имоти- земя и сграда, находящи се в [населено място], район „К. село“, на [улица], като неоснователна.

ОСЪЖДА [фирма], ЕИК[ЕИК] със седалище и адрес на управление: [населено място], [улица], ет. 1, ап. 1 да заплати на Столична община разноски по делото в размер на 5 560.10 лева (пет хиляди петстотин и шестдесет лева), представляващи юрисконсултско възнаграждение.

Решението може да бъде обжалвано с касационна жалба пред Върховния административен съд, в 14-дневен срок от съобщаването на страните за изготвянето му.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: